

PROCES VERBAL

din 11.02.2020

privind soluționarea contestațiilor
formulate la testul grilă din cadrul probei scrise
a simulării examenului de Licență din data de 10.02.2020

Analizând contestațiile depuse, comisia a constatat și hotărât următoarele:

Au fost depuse 6 contestații cu privire la 5 întrebări, după cum urmează:

- întrebarea nr. 3 G1, 14 G2, 9 G3, 5 G4 - 2 contestații
- întrebarea nr. 21 G1, 16 G2, 24 G3, 17 G4 - 1 contestație
- întrebarea nr. 34 G1, 33 G2, 32 G3, 33 G4 – 1 contestație
- întrebarea nr. 61 G1, 66 G2, 65 G3, 54 G4 – 1 contestație
- întrebarea nr. 100 G1, 93 G2, 90 G3, 94 G4 – 1 contestație

1. Cu referire la întrebarea nr. 3 G1, 14 G2, 9 G3, 5 G4 - 2 contestații

Contestațiile vizează neîncadrarea întrebării în tematica examenului, însă conținutul întrebării nu se referă la probleme ce țin de materia contractelor speciale, ci tratează chestiunea nulității actului juridic, mai precis la distincția dintre formele nulității, chestiune care se încadrează în punctul 5 din tematica aferentă materiei „Drept civil. Partea generală. Persoanele”.

În acest context referirea la contractul de depozit este făcută cu titlu de exemplu; de altfel în cuprinsul cursurilor universitare în materia Dreptului civil - partea generală se recurge invariabil la tehnica exemplificării, trimiterea fiind limitată strict la instituția aferentă temei. Răspunsul la întrebare nu necesită așadar tratarea unor chestiuni care să nu se regăsească în tematica indicată.

Prin urmare, contestațiile vor fi respinse.

2. Cu referire la întrebarea nr. 21 G1, 16 G2, 24 G3, 17 G4 - 1 contestație

Contestația vizează neîncadrarea în tematica examenului a întrebării referitoare la bunurile care formează obiectul dreptului de proprietate publică a statului. Contrar celor afirmate de contestator, regimul juridic al proprietății publice se încadrează în tema nr. 2 – „Teoria generală a dreptului de proprietate” – din materia „Drept civil. Drepturi reale. Obligații”.

Prin urmare, contestația va fi respinsă.

3. Cu referire la întrebarea nr. 34 G1, 33 G2, 32 G3, 33 G4 – 1 contestație

În conformitate cu susținerile materialului bibliografic invocat de contestatar (Fr. Deak, R. Popescu, *Tratat de drept succesoral*, Vol. I, Ediția a III-a, Editura Universul Juridic, București, 2013, p. 165), condițiile reprezentării succesoriale sunt trei la număr:

1. cel reprezentat să fie lipsit de capacitatea de a moșteni sau să fie nedemn față de defunct;
2. locul celui reprezentat să fie un loc util;

3. reprezentantul să îndeplinească toate condițiile generale pentru a culege moștenirea lăsată de defunct.

După cum rezultă chiar din susținerea contestatarului, aplicarea regulilor privind reprezentarea „*per saltum*” și respectiv „*omisso medio*” este analizată doar în legătură cu prima condiție, mai exact în legătură cu interdicția reprezentării persoanelor în viață. Prin urmare, litera a) nu poate reprezenta un răspuns corect prin raportare la enunțul grilei care face trimitere la conținutul celei de a doua condiții.

În plus, contestarea existenței „conotației istorice” din exprimarea grilei nu ține cont de evoluția instituției reprezentării succesoriale. Astfel, noțiunea de „loc util” face referire, din punct de vedere istoric, la ipoteza că, dacă ar fi fost în viață, atunci reprezentatul ar fi putut veni la moștenirea lui „de cuius”, reprezentatul îndeplinind toate condițiile devoluțiunii legale a moștenirii, mai puțin capacitatea succesorală. Cum în noul Cod civil, instituția istorică a reprezentării este modificată prin includerea reprezentării nedemnului, nu se mai poate afirma că și acesta dispune de un loc util, și tocmai de aceea o importantă parte a doctrinei a ales să modifice exprimarea actualmente inexactă („loc util”) a celei de-a doua condiție a reprezentării succesoriale (a se vedea, de exemplu, D. Chirică, *Tratat de drept civil. Succesiunile și liberalitățile*, Ed. C.H. Beck, București, 2014, p. 48, autor care redenumeste condiția după cum urmează: „reprezentantul să fi avut chemarea efectivă la moștenirea lui *de cuius* dacă ar fi avut capacitate succesorală sau dacă nu ar fi fost nedemn”) sau chiar să renunțe întru-totul la menționarea acesteia. Articolul 965 Cod civil, invocat de contestatar, face referire la condiția lipsei capacității succesoriale, respectiv la cea a nedemnității, iar art. 967 Cod civil care reglementează propriu-zis condițiile reprezentării succesoriale nu reia în niciun fel ideea de „moștenire care i s-ar fi cuvenit” celui reprezentat și cu atât mai puțin catalogarea acesteia ca „loc util”.

Prin urmare, contestația va fi respinsă.

4. Cu referire la întrebarea nr. 61 G1, 66 G2, 65 G3, 54 G4 – 1 contestație

Doctrina de specialitate evidențiază, în mod constant, că se impune delimitarea complicității prin promisiune (de tănuire/favorizare) anterioară sau concomitentă săvârșirii faptei incriminate, față de autoratul la infracțiunea de tănuire/favorizare a făptuitorului.

Astfel, criteriul departajării este reprezentat tocmai de pre existența (sau lipsa pre existenței) unei promisiuni de tănuire/favorizare, anterioară sau concomitentă săvârșirii faptei prevăzute de legea penală din care provin bunurile tănuite, în raport de desfășurarea actului de tănuire/favorizare.

Dacă pre există o asemenea promisiune, activitatea infracțională comisă se va încadra *exclusiv* drept *complicitate la infracțiunea respectivă*, indiferent dacă promisiunea este sau nu îndeplinită ulterior. Este un fapt juridic larg cunoscut acela că îndeplinirea promisiunii de tănuire ulterior comiterii faptei incriminate din care au provenit bunurile tănuite – promisiunea în acest sens fiind anterioară – nu generează răspundere penală pentru infracțiunea de tănuire, cantonându-se în cadrul complicității la respectiva infracțiune (de exemplu: furt).

Practic, îndeplinirea promisiunii de tănuire se absoarbe în cadrul complicității deja existente la infracțiunea înlesnită prin efectul promisiunii respective (în acest sens a se vedea: M.I. Mărculescu-Michinici, M. Dunea, *Drept penal. Partea generală (...)*, Ed. Hamangiu, București, 2017, p. 893).

Acest aspect, cumulat cu acela că, *de lege lata*, legiuitorul penal român a optat pentru natura juridică de *unitate faptică* în cazul participației, implică faptul că *data săvârșirii infracțiunii* este considerată a fi data la care s-a comis nemijlocit activitatea autorului, aspect care se răsfrânge și asupra activităților participanților, chiar dacă aceștia au prestat propria

activitate la momente diferite față de autor. Prin urmare, dacă o lege de amnistie intervine după momentul la care autorul a comis nemijlocit fapta, iar respectiva dată se încadrează în perioada avută în vedere de legiuitor pentru înlăturarea răspunderii penale, de clemență vor beneficia (dacă nu există dispoziții speciale exprese în sens contrar) și participații la respectiva faptă incriminată, inclusiv complicele moral prin promisiune, care a promis anterior activității autorului tănuirea, indiferent dacă își îndeplinește sau nu promisiunea ulterior, respectiv (în primul caz) indiferent de momentul la care o îndeplinește, ulterior comiterii faptei (anterior sau ulterior legii de amnistie). În acest sens a se vedea (de pildă) în bibliografie: M. I. Mărculescu-Michinici, M. Dunea, *Drept penal. Partea generală (...)*, Ed. Hamangiu, București, 2017, p. 859, 860 (este de precizat că la pag. 860 este chiar furnizat un exemplu care se aplică perfect pe situația din întrebarea contestată).

Pentru aceste motive, contestația va fi respinsă.

5. Cu referire la întrebarea nr. 100 G1, 93 G2, 90 G3, 94 G4 – 1 contestație

În contestația formulată, s-a arătat că varianta de răspuns a) nu ar fi corectă în toate cazurile, în lumina următoarelor argumente: conform art. 93 alin. (1) C. pr. pen., avocatul părții civile are dreptul să asiste la efectuarea oricărui act de procedură penală în condițiile art. 92 C. pr. pen.; potrivit art. 92 C. pr. pen. se prevăd, însă, la alin. 1 lit. a) și b), unele excepții de la regulă.

Din moment ce formularea grilei contestate tinde a indica, imperativ, o participare fără excepții, în toate cazurile, a avocatului părții civile (apărător desemnat din oficiu) la efectuarea oricărui act de procedură penală, se impune admiterea contestației formulate și acordarea punctajului aferent grilei în cauză tuturor candidaților, indiferent de răspunsul formulat de aceștia la respectiva grilă.

Față de motivele arătate mai sus, contestația formulată cu privire la întrebarea nr. 100 G1, 93 G2, 90 G3, 94 G4 este admisă, cu consecința acordării punctajului aferent acestei întrebări tuturor candidaților.

Toate celelalte contestații sunt respinse, cu consecința menținerii răspunsurilor conform baremului afișat.

COMISIA DE ANALIZĂ ȘI SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR

Președinte:

Conf. univ. dr. Septimiu Panainte

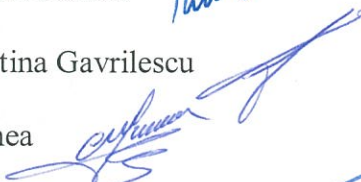
Membri:

Conf. univ. dr. Ioana-Maria Costea

Lect. univ. dr. Luiza Cristina Gavrilescu

Lect. univ. dr. Mihai Dunea

Lect. univ. dr. Nicolae-Horia Țiț

